

บันทึกการเดินทางในญี่ปุ่น : ประสบการณ์ ของนักศึกษาพยาบาล

รัชฎา ตรีพัฒน์*
กุลธิดา หุมอาจ*
นวิยา เย็นใจ**

ดิฉันนางสาว รัชฎา ตรีพัฒน์ นางสาวกุลธิดา หุมอาจ และนางสาวนวิยา เย็นใจ ได้รับคัดเลือก ให้เป็นผู้แทนของวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย ไปร่วมการประชุมนานาชาติด้านสาธารณสุข Student Forum in Disaster Nursing ณ ประเทศ ญี่ปุ่น ตั้งแต่วันที่ 16-21 ธันวาคม 2551 คณะ ดุงานจากประเทศไทยที่ไปในครั้งนี้มีด้วยกันทั้งสิ้น 9 คน คือ รศ.ดร.จอนพะจง เพ็งจาด ผู้อำนวยการ วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย ผศ.ดร.นงลักษณ์ สุวิไลษฐ์ รองผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ ฝ่ายวิชาการ ผศ.วรรณเพ็ญ อินทร์แก้ว รองผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ ฝ่ายบริหาร ผู้แทนนักศึกษาจากวิทยาลัยพยาบาล สภากาชาดไทย 3 คน และผู้แทนจากคณะ พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นอีก 3 คน พวกเราทั้งหมดออกเดินทางจากท่าอากาศยาน สุวรรณภูมิประเทศไทย ในเวลาเที่ยงคืนโดย ประมาณ ถึงท่าอากาศยานฟูกุโอกะ เวลา 08.00 น. ตามเวลาในประเทศญี่ปุ่น

หลายๆ คนอาจจะสงสัยว่า พวกเราทั้ง 3 คน ได้รับการคัดเลือกไปได้อย่างไร

การคัดเลือกผู้แทนจากวิทยาลัยพยาบาลฯ นั้น ต้องผ่านการสัมภาษณ์ของทีมาจารย์ผู้สอบ สัมภาษณ์นำโดยผู้ช่วยผู้อำนวยการฯ ฝ่าย วิเทศสัมพันธ์ ในการคัดเลือกผู้แทนจากวิทยาลัย พยาบาลฯ ก่อน ซึ่งคำถามในการสัมภาษณ์นั้น ก็ไม่ใช่เรื่องที่ไกลตัวพวกเรามากมาย เป็นสิ่ง ที่พวกเราต่างก็เคยเรียนมาแล้ว อาทิ คำถาม เกี่ยวกับสภากาชาด หลักการกาชาด และคำถาม ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่พวกเราจะต้องไปดูงาน นั้นก็คือคำถามในเรื่องของสาธารณสุข มาถึง ตรงนี้หลายๆ คนอาจจะสงสัยอีกว่า แล้ว*การ สัมภาษณ์นั้นเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมดเลยหรือไม่* ซึ่งก็ต้องตอบไปตามตรงเลยว่าไม่ทั้งหมด คำถาม ส่วนใหญ่นั้นท่านอาจารย์อาจจะถามเป็นภาษา อังกฤษ แต่ถ้าเราไม่เข้าใจจริงๆ ก็จะมีการแปล คำถามเป็นภาษาไทยอีกทีที่หนึ่งส่วนการตอบ คำถามของเรานั้น บางคำถามเราอาจจะขอตอบ เป็นภาษาไทยได้ ในกรณีที่เราไม่สามารถตอบ เป็นภาษาอังกฤษได้แล้วจริงๆ หรือว่าเป็นคำตอบ ที่มีศัพท์ภาษาอังกฤษเฉพาะตัว ซึ่งเราจำไม่ได้

* นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย

** นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย

แต่เราก็ไม่ควรที่จะตอบเป็นภาษาไทยไปเสียทั้งหมด พยายามตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษให้มากที่สุดและก็อย่างแล้วในการพูดได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ

มีหลายสิ่งที่ต้องเตรียมตัวก่อนการเดินทาง โดยมีอาจารย์ ดร.อัญชลี ชูติธร ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลฯ ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นผู้ประสานงานของวิทยาลัยพยาบาลฯ ในการเข้าร่วมจัดประชุม Student Forum in Disaster Nursing: Humanitarian กับประเทศญี่ปุ่น ในฐานะ Co-organizer ในครั้งนี้ ได้ให้การดูแลพวกเราอย่างใกล้ชิดทั้งเรื่องการเดินทาง ทำ passport และการกรอกวีซ่าในการเข้าประเทศญี่ปุ่น การจัดกระเป๋าเดินทาง และศึกษาวัฒนธรรมของญี่ปุ่นเพิ่มเติม นอกจากนี้ก็ช่วยให้พวกเราเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมการประชุม ด้วยการเตรียมการนำเสนอ จัดทำ PowerPoint ที่เกี่ยวข้องกับวิทยาลัยพยาบาลฯ ในทุกด้าน เช่น การเรียนการสอน กิจกรรมของนักศึกษา เพื่อไปบอกเล่าให้เพื่อนต่างชาติได้รู้จักกับวิทยาลัยพยาบาลฯ ได้ดีขึ้น รวมถึงการกลับมาเขียนเรื่องราวสำหรับเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์การเดินทางบทความนี้ก็ได้ได้รับความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบและแก้ไขสำนวนและเนื้อหาจากท่านอาจารย์ผู้อำนวยการและอาจารย์ ดร.อัญชลี ส่วนรายละเอียดของการเตรียมความพร้อมด้านวัฒนธรรมไทย ก็ต้องมีการซ้อมการแสดง เพลงประกอบการแสดง จัดเตรียมอุปกรณ์เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่จะไปนำเสนอในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ต้องมีการฝึกซ้อมพูดเพื่อนำเสนอในที่สาธารณะเป็นภาษาอังกฤษให้อาจารย์ทั้งสองท่านฟังอยู่เป็น

10 รอบ พร้อมทั้งแก้ไขสำเนียงพร้อมไปด้วย เนื่องจากเราไม่มีประสบการณ์ในการนำเสนอ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษจึงต้องจัดทำ script หรือบทพูด และมีการฝึกซ้อมให้เกิดความชำนาญในการออกเสียงให้ชาวต่างชาติสามารถเข้าใจสำเนียง ภาษาอังกฤษแบบไทยๆ ของเราได้ และนำเสนอได้คล่องขึ้นและมีการซ้อมใหญ่ให้อาจารย์ฟังที่โรงแรมที่ญี่ปุ่นอีกครั้ง พร้อมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขสำเนียงให้ชัดเจนขึ้น (จนนาทีสุดท้ายก่อนแสดงจริง)

สำหรับเรื่องของการเดินทางของพวกเราในประเทศญี่ปุ่นวันแรกนั้น ภูมิอากาศของประเทศญี่ปุ่นสำหรับพวกเราถือว่าหนาวมาก ทันทีที่พวกเราก้าวออกจากสนามบิน ทางเจ้าหน้าที่ของ The Japanese Red Cross Kyushu International College of Nursing ได้จัดเตรียมรถบัสมารับคณะดูงานจากประเทศไทย สถานที่แรกที่ทางเจ้าภาพพามา นั้น คือ เมือง Dazaifu เมืองแห่งวัฒนธรรมโบราณที่พวกเราได้เยี่ยมชม Dazaifu Tenmangu ศาลเจ้าที่มีชื่อเสียงในเรื่องการขอพรสำหรับคนที่ต้องการสอบเข้าศึกษาต่อ

Dazaifu Tenmangu
เมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น

จากนั้นพวกเราเดินทางต่อไปที่วัด Komya zoeji ซึ่งอยู่ไม่ไกลกัน ใช้เวลาในการเดินไปประมาณ 5 นาที ด้วยบรรยากาศของรอบๆ วัดที่ค่อนข้างเงียบสงบ ทำให้พวกเรารู้สึกสงบเป็นอย่างยิ่ง บริเวณด้านหน้าของวัดนั้นตกแต่งด้วยหินเรียงเป็นรูปอักษรภาษาจีนที่แปลว่า ไป ซึ่งหมายถึง แสงรัศมีของพระพุทธเจ้า วัดแห่งนี้จะคึกคักมากในช่วงก่อนฤดูร้อน เพราะจะมารื่นเรียงกับการชมดอก Rhododerdron จากที่วัดแห่งนี้เราเดินทางไปทางเหนือกันต่อประมาณ 10 นาที เพื่อไปเยี่ยมชม Kyushu National Museum ภายในพิพิธภัณฑ์มีการจัดแสดงวัฒนธรรม การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมของประเทศญี่ปุ่นกับอีกหลายๆ ประเทศในภูมิภาคเอเชีย พวกเราเดินทางออกจากพิพิธภัณฑ์ในช่วงเย็นมุ่งหน้าสู่โรงแรม Solaria Nishitetsu สถานที่พักของพวกเราที่ทางเจ้าภาพได้จัดเตรียมไว้รับรอง

การเยี่ยมชมวัดของญี่ปุ่นถึงสองแห่งในวันนี้นั้น ทำให้เราได้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างวัดของญี่ปุ่นกับวัดของไทย สิ่งที่สังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนเลยก็คือ วัดทุกแห่งในญี่ปุ่นนั้นจะมีบ่อน้ำ ซึ่งจะมีย้ำเต็มบ่อตลอดปี เพื่อให้ประชาชนที่มาไหว้พระนั้นได้ทำการล้างมือก่อนเป็นความเชื่อว่าล้างสิ่งที่ไม่ดีออกไปจากตัว นอกจากนี้ภายในวัดนั้นจะมีศาลเจ้าใหญ่ๆ ตรงกลาง ซึ่งถ้าเปรียบเทียบกับวัดในประเทศไทยก็คือโบสถ์นั่นเอง ไร่ให้ประชาชนได้ไหว้พระสำหรับวิธีการไหว้พระของญี่ปุ่นนั้นก็แตกต่างจากบ้านเราโดยสิ้นเชิง โดยวิธีการไหว้นั้นเจ้าหน้าที่ชาวญี่ปุ่นได้สอนพวกเราว่า ให้โยนเหรียญลงไปทีกล่องไม้ยาวๆ ซึ่งเหรียญที่โยนนั้น

อาจจะเป็นจำนวนเท่าไรก็ได้แล้วแต่กำลังศรัทธาของเราเอง ปรบมือ 2 ครั้ง ก้มศีรษะ แล้วก็ปรบมืออีกหนึ่งครั้งเป็นอันเสร็จสิ้นกระบวนการ

วันที่สองของการเดินทาง วันนี้เป็นวันแรกที่เราได้พบเพื่อนร่วมคณะใหม่จากประเทศเกาหลีใต้ ในตอนเช้าพวกเราไปเยี่ยมชมศูนย์ป้องกันสาธารณภัยของเมืองฟูกุโอกะ ที่นี่เราได้ชมวิดิทัศน์การป้องกันตัวเองเมื่อเกิดเหตุสาธารณภัยต่างๆ อาทิ แผ่นดินไหว น้ำท่วม ไฟไหม้ เป็นต้น รวมทั้งยังได้ร่วมฝึกซ้อมการป้องกันตัวเมื่อเกิดเหตุการณ์เพลิงไหม้ โดยทางศูนย์ได้จำลองสถานการณ์ในฐานะแรกที่เราติดอยู่ในสถานที่เกิดเหตุเพลิงไหม้และต้องพยายามหาทางออกโดยที่ทุกคนต้องไม่สำคัญวันไปเสียก่อน และอีกฐานหนึ่ง ในฐานะนี้คิดว่าถ้าหลายๆ คนได้ลองฝึกจะต้องชื่นชอบกันอย่างแน่นอน ฐานนี้จะเป็นการจำลองสถานการณ์ว่าพวกเราจะดับไฟ แต่ว่าไฟที่พวกเราดับนั้นอยู่ในจุดที่คล้ายๆ กับจอในโรงภาพยนตร์ที่ฉายภาพว่าตอนนี้ไฟกำลังเริ่มลุกแล้ว พวกเราจะต้องรีบไปหยิบถังดับเพลิงมาจัดการเดี๋ยวนี้ ถ้าทีมไหนสามารถดับไฟได้ทันบนจอภาพก็จะขึ้นคำว่า ภารกิจสำเร็จ แต่ถ้าทีมไหนทำไม่ได้ ไฟก็จะลุกไหม้ห้องในจอภาพนั้นพร้อมกับขึ้นคำว่า ภารกิจล้มเหลว สำหรับในฐานะนี้ต้องยอมรับโอเดียของทางศูนย์ฯ ที่สามารถคิดค้นกลยุทธ์ในการฝึกที่สามารถเข้าหาประชาชนได้ทุกวัย เห็นได้จากจำนวนคนที่เข้าฝึกก่อนหน้าทางคณะของพวกเรานั้น มีทั้งวัยรุ่น เด็ก วัยทำงาน ซึ่งทั้งสองฝ่ายต่างก็ได้รับประโยชน์ด้วยกันทั้งสิ้น ทางศูนย์ฯ ก็สามารถฝึกประชาชนในการป้องกันตนเองเมื่อเกิดเหตุการณ์จริง ส่วน

ประชาชนนั้นก็สามารถป้องกันตนเองและคนรอบข้างได้ เป็นการลดการสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินที่อาจเกิดขึ้นเมื่อเกิดเหตุการณ์ จากนั้นพวกเราเดินทางไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์เมือง

ศูนย์ป้องกันสาธารณภัยของเมืองฟูกูโอกะ

ฟูกูโอกะ ซึ่งจัดแสดงถึงเรื่องราวความเป็นมาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของเมืองฟูกูโอกะในแต่ละช่วงสมัย

Simulation ในการซ้อมป้องกันอัคคีภัย

วันที่สามของการเดินทางในช่วงเช้าพวกเราได้ไปเยี่ยมชมโรงพยาบาลฟูกูโอกะ เจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับเป็นอย่างดี พวกเราได้เข้าฟังการแนะนำโรงพยาบาล ก่อนที่จะมีการแบ่งกลุ่มเข้าเยี่ยมชมในแผนกสูติศาสตร์และแผนกผู้ป่วยเกี่ยวกับระบบประสาท ซึ่งจากการเยี่ยมชมนั้น เราได้เห็นอุปกรณ์ เครื่องมือที่ทันสมัย สะท้อน

ให้เห็นว่าถึงแม้โรงพยาบาลฟูกูโอกะจะเป็นโรงพยาบาลขนาดเล็ก แต่ประสิทธิภาพของโรงพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยนั้นไม่ได้ด้อยไปกว่าโรงพยาบาลขนาดใหญ่เลย ในช่วงบ่ายพวกเราทุกคนเดินทางไปถึง The Japanese Red Cross Kyushu International College of Nursing (JRCKICN) ทันทีที่พวกเราไปถึงนักศึกษาญี่ปุ่น

โรงพยาบาลกาชาดที่ฟูกูโอกะ

พวกเราตั้งใจฟังการสรุปการทำงานของ รพ.

ได้ให้การต้อนรับพวกเราทุกคนอย่างเป็นกันเอง มีการจับคู่สำหรับการเยี่ยมชมศาลเจ้า Munakata-taisha shrine chinkokuji ศาลเจ้าที่เป็นที่นับถือของผู้คนในเขต Munakata เมือง Kyushu และก่อนที่เราจะแยกย้ายกลับไปที่โรงแรมที่พักนั้นทางเจ้าภาพได้มีการจัดงานเลี้ยงเล็กๆ ภายในโรงอาหารของทางวิทยาลัยฯ เพื่อเป็นการต้อนรับนักศึกษาจากสองประเทศ บรรยากาศในงานเต็มไปด้วยความสนุกสนาน ทั้งเสียงหัวเราะ เสียงเพลง รอยยิ้ม และกลิ่นอายของมิตรภาพที่ไร้พรหมแดน

วันที่สี่ของการเดินทาง วันนี้เป็นวันที่พวกเราทุกคนตื่นเต้นที่สุด เพราะวันนี้เป็นวันที่พวกเราจะได้นำเสนอวิทยาลัยของเราให้กับนักศึกษาจากที่ต่างๆ แต่ก่อนที่จะถึงช่วงเวลาสำคัญนั้น ในช่วงเช้านักศึกษาญี่ปุ่นได้พาพวกเราเยี่ยมชมอาคารเรียน ห้องสำหรับฝึกปฏิบัติการพยาบาล ชมรมต่างๆ ภายในวิทยาลัยฯ และให้ตัวแทนจากแต่ละสถาบันได้ทำการชักชวนการนำเสนอก่อนที่จะนำเสนอจริง ในช่วงบ่ายเป็นการแลกเปลี่ยนเชิงวิชาการและวัฒนธรรม

ระหว่างประเทศ และการนำเสนอสถาบันต่างๆ เริ่มด้วยเจ้าภาพญี่ปุ่นนำเสนอการแสดงในชุดการเต้นรำ Yosakoi และการตีกลอง Taiko ที่มีเสียงดังกึกก้องแสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งและแข็งแรงของตัวนักแสดง จัดเป็นการแสดงที่สนุกสนานมาก และทำเอาผู้ชมแถวหน้าอย่างพวกเราตกใจทุกครั้งที่นักแสดงตีกลอง ต่อมาเพื่อนใหม่ของเราจากมหาวิทยาลัย Dankook ประเทศเกาหลีได้นำเสนอวัฒนธรรมเกาหลีในด้านต่างๆ ทั้งด้านอาหารดนตรี ประเพณี สถานที่ท่องเที่ยว รวมทั้งชุดประจำชาติเกาหลีที่เรียกว่า “ชุดฮันบก” ถ้าหากคนที่ติดตามซีรีส์เกาหลีย้อนยุค อาทิ แดจังกึม คงจะต้องนึกออกอย่างแน่นอน เป็นชุดที่นักแสดงผู้หญิงทั้งเรื่องใส่นั่นเอง นอกจากนี้ยังมีการนำเสนอการทำความเคารพในแบบของเกาหลี ซึ่งถ้าเปรียบเทียบกับของไทยเราก็คือ การไหว้ นั่นเอง การทำความเคารพของเกาหลีนั้นมีการแบ่งระดับเหมือนกับการไหว้ในบ้านเรา อีกทั้งการทำความเคารพของทั้งผู้หญิงและผู้ชายก็แตกต่างกันอีกด้วย

Nursing Laboratory ที่ JRCKICN

Student Forum: ไทย เกาหลี ญี่ปุ่น

มหาวิทยาลัยขอนแก่นนำเสนอการรำบายศรี ในแบบฉบับของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำนองเพลงในการรำนั้นจะค่อนข้างช้าคล้ายๆ กับของทางภาคกลาง แต่เนื้อเพลงและเครื่องแต่งกายของนักแสดงนั้น แสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้เป็นอย่างดี และปิดท้ายที่วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย นำเสนอในชุดร่าวมมาตรฐาน สาเหตุที่พวกเราเลือกรำมาตรฐานในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมในครั้งนี้ เนื่องจากเป็นการแสดงที่มีทำรำไม่ยากจนเกินไป ดนตรีที่ใช้มีความสนุกสนาน และทุกคนสามารถมีส่วนร่วมกับการแสดงได้ ซึ่งในการแสดงนั้น พวกเราเชิญนักศึกษาญี่ปุ่น ขึ้นมาร่วมสนุกด้วยกันบนเวทีสร้างความสนุกสนานให้กับทุกคนในห้องประชุมเป็นอย่างยิ่ง จากนั้นจะเป็นการนำเสนอชุดพยาบาลของแต่ละสถาบัน ซึ่งในการนำเสนอชุดพยาบาลในครั้งนี้ทาง The Korea Red Cross College of Nursing ได้มีการขนนายแบบและนางแบบกว่า 14 ชีวิต ส่งตรงมาจากประเทศเกาหลีใต้ เพื่อทำการนำเสนอชุดพยาบาลตั้งแต่สมัยแรกเริ่มเรื่อยมาจนกระทั่งถึงชุดที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลในปัจจุบัน สำหรับทางวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทยนั้น นำเสนอด้วยกันทั้งสิ้น 2 ชุด คือ ชุดพยาบาล และชุดออกชุมชน นักศึกษาจากเกาหลีแอบมากระซิบบอกกับพวกเราว่า ชุดฟอร์มทั้ง 2 แบบของพวกเรานั้นไม่เหมือนกับชุดพยาบาลเลย สาเหตุที่เพื่อนของเราคิดแบบนั้น อาจจะเป็นเพราะชุดของพวกเราเป็นกระโปรงที่รูปทรงออกจะคล้ายๆ กับชุดเดรสก็เป็นได้ เพราะจากการสังเกต ชุดพยาบาลของนักศึกษาญี่ปุ่น และนักศึกษาเกาหลีจากทั้งสองแห่งนั้นล้วนแต่เป็น

กางเกงขายาวและเสื้อแขนยาวเสียส่วนใหญ่ ซึ่งพวกเราก็เข้าใจว่าชุดพยาบาลของแต่ละประเทศนั้น ต้องออกแบบมาให้เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศของประเทศตนเอง และก็เข้าสู่ช่วงเวลาที่คุณคนรอดคอย นั่นก็คือการนำเสนอสถาบันต่างๆ เริ่มต้นที่ The Korea Red Cross College of Nursing มหาวิทยาลัย Dankook มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย และปิดท้ายที่เจ้าภาพ JRCKICN ในการนำเสนอนั้น นักศึกษาตัวแทนจากแต่ละสถาบันนำเสนอสถาบัน รวมทั้งการจัดการด้านสาธารณสุขของสถาบันตนเองด้วยความตั้งใจ ซึ่งการจัดการด้านสาธารณสุขของแต่ละสถาบันนั้นจะเน้นไปที่โครงการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบสาธารณภัยต่างๆ จากนั้นกิจกรรมของเราได้ย้ายจากห้องประชุมไปจัดที่โรงอาหารเดิมที่เคยจัดงานเลี้ยงต้อนรับพวกเราก่อนหน้านี้แล้ว โดยให้นักศึกษาจากแต่ละสถาบันแยกย้ายกันจับกลุ่ม แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม พุดคุยกันในห้องต่างๆ อาทิ ประสพการณ์ด้านสาธารณสุข ประสพการณ์การเรียน ชีวิตนักศึกษา ทำให้พวกเราได้ทราบว่า การเรียนพยาบาลในประเทศญี่ปุ่นนั้นมีความคล้ายคลึงกับบ้านเรา คือเรียนทั้งหมด 4 ปีและมีการเก็บ requirement ในระหว่างที่ขึ้นฝึกปฏิบัติงานที่โรงพยาบาล เหมือนกับนักศึกษาไทยด้วย เพราะจากวันที่พวกเราได้ไปเยี่ยมชมโรงพยาบาลฟูกูโอกะนั้น พวกเราได้พุดคุยกับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 ที่กำลังฝึกปฏิบัติงานอยู่ที่แผนกสูติศาสตร์ เธอบอกว่าเธอต้องเก็บ requirement ในการทำคลอดถึง 10 cases ด้วยกัน ทำเอาพวกเราเหล่านักศึกษาไทยถึงกับทิ้งไปเลยทีเดียว ส่วนประเทศเกาหลีได้นั้น

หลักสูตรของพวกเขาจะเรียนเพียงแค่ 3 ปีเท่านั้น และหลังจากที่เรียนจบแล้วพวกเขาจะมีที่พยาบาลคอยควบคุมในการให้การพยาบาลเป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 3 เดือนก่อนที่จะพวกเขาจะสามารถให้การพยาบาลได้ด้วยตนเอง สำหรับการฝึกปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลนั้นมักจะจะได้เพียงสังเกตการณ์เท่านั้นไม่ค่อยจะได้ปฏิบัติจริงเท่าไร เพื่อนๆ บอกว่า อัจฉาที่พวกเราได้ฝึกการปฏิบัติจริงเยอะมาก ในส่วนของเรื่องชีวิตนักศึกษา นั้น สิ่งที่นักศึกษาจากทั้งสองประเทศแตกต่างจากนักศึกษาไทยอย่างชัดเจนคือเรื่องของการเดินทางมาเรียนที่นักศึกษาแต่ละคนจะต้องเดินทางไป-กลับระหว่างวิทยาลัยและที่พักเป็นประจำทุกวัน และอีกเรื่องหนึ่งที่แตกต่างไม่แพ้กันก็คือ เรื่องของอายุของนักศึกษา นักศึกษาญี่ปุ่นจะอายุค่อนข้างใกล้เคียงกับพวกเรา บางคนอยู่ปีเดียวกันแต่อุยน้อยกว่าก็มี แต่นักศึกษาจากประเทศเกาหลีนี้ค่อนข้างจะเด่นชัดในเรื่องนี้ สังเกตได้จากเพื่อนๆ ของพวกเรา 4 คน ที่เป็นผู้แทนจากทั้งสองสถาบันนั้น จะมีใครเชื่อหรือไม่ว่าอายุของบางคนนั้นมากกว่านักศึกษาปี 4 เสียอีก ยกตัวอย่าง Jun อายุ 26 ปีและกำลังจะ 27 ในปีนี้ ถ้าให้หลายๆ คนเดา ต้องไม่มีใครเดาถูกแน่นอนว่าตอนนี้เขากำลังเรียนอยู่ปี 2 พวกเราเคยถามว่าทำไมเขาถึงเรียนพยาบาล เขาบอกว่าเขาเห็นน้องสาวเรียนแล้วน่าสนใจ เขาก็เลยเรียนตาม เขาบอกว่าที่เกาหลีไม่ค่อยสนใจในเรื่องของอายุ ส่วนเพื่อนของเราอีกคนก็ไม่ค่อยหน้า Ju Hye ถึงแม้อายุจะไม่มากเท่าคนแรกแต่สาวน้อยที่แสนอารมณ์ดีคนนี้ ก็อายุประมาณ 22-23 ปีแล้ว กำลังเรียนอยู่ปี 2 เหมือนกัน และเรื่องของประสบการณ์ในการฝึกงานต่างประเทศ นักศึกษา

จาก The Korea Red Cross College of Nursing ได้มีโอกาสไปฝึกงานภาคฤดูร้อนในหลายๆ ประเทศ อาทิ สหรัฐอเมริกา กานา ญี่ปุ่น เป็นต้น ทำให้พวกเราไม่แปลกใจเลยว่าทำไมทักษะด้านภาษาอังกฤษของตัวแทนนักศึกษาเกาหลีที่นำเสนอสถาบันนั้นจะค่อนข้างดีมาก แต่ก็ไม่ใช่ว่านักศึกษาญี่ปุ่นจะไม่เก่ง ทางด้านของนักศึกษา จาก JRCKICN เองก็มีโอกาสได้ไปศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมในหลายๆ ประเทศอยู่บ่อยครั้ง และหนึ่งในนั้นก็รวมทั้งการมาศึกษาดูงานที่วิทยาลัยพยาบาลของเราหลายครั้งเลยทีเดียว ทำให้ทักษะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาญี่ปุ่นก็อยู่ในระดับที่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นรู้เรื่องเช่นเดียวกันกับนักศึกษาไทย ที่มีทั้งคนที่เก่งและคนที่กำลังอยู่ในขั้นของการฝึกฝนปะปนกันไป สำหรับในส่วนของกิจกรรมภายในสถาบันนั้น แต่ละแห่งมีความคล้ายคลึงกัน อาทิ กิจกรรมกีฬา พิธีรับปริญญา การเลี้ยงอำลาให้กับเหล่าผู้ที่บัณฑิตใหม่ กิจกรรมชมรมนักศึกษา อาจจะแตกต่างจากชมรมที่ทางวิทยาลัยพยาบาลฯ จัดขึ้น อาทิ ชมรมว่ายน้ำ ชมรมแบดมินตัน ส่วนใหญ่จะเน้นไปทางด้านของกีฬา จะมียกเว้นก็แต่ พิธีรับหมวก ซึ่งจัดเป็นพิธีที่ศักดิ์สิทธิ์ และเป็นพิธีที่เก่าแก่ของวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย แสดงให้เห็นถึงก้าวแรกของการก้าวเข้าสู่วิชาชีพพยาบาล เนื่องจากที่ประเทศ ญี่ปุ่นและเกาหลีได้นั้น ได้ยกเลิกการใส่หมวกพยาบาลแล้ว แต่จะมีพิธีโนติงเกล ซึ่งเป็นพิธีที่มีความศักดิ์สิทธิ์ไม่แพ้กัน นักศึกษาพยาบาลจะถือเล่มเทียนไว้ในมือ และกล่าวคำปฏิญาณตนต่อหน้ารูปปั้นโนติงเกล ในช่วงท้ายของงาน ทางเจ้าภาพได้มีการจัดงาน

เลี้ยงเพื่อเป็นการขอบคุณทุกคนที่ทำงานในวันนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี แต่งานเลี้ยงทุกอย่างย่อมมีวันเลิกรา ก่อนที่พวกเรารวมทั้งนักศึกษาจากอีกสองประเทศ จะแยกย้ายกันนั้น ต่างมีการพลัดเปลี่ยนกัน ถ่ายรูปรวมทั้งแลกเปลี่ยน e-mail address สำหรับสานความสัมพันธ์กันต่อไป นักศึกษาจากทั้งไทยและเกาหลีบางคนถือโอกาสช่วงนี้ในการสวมใส่ชุดกิโมโน ชุดประจำชาติของญี่ปุ่น โดยมีนักศึกษาญี่ปุ่นให้ความร่วมมือในการช่วยแต่งตัวเป็นอย่างดี และก่อนที่พวกเราทั้งหมดจะเดินไปขึ้นรถบัสที่จอดรอรับอยู่ภายนอกนั้น สิ่งที่ทำให้เหล่าพวกเราคนไทยอดที่จะเป็นปลื้มไม่ได้เลย ก็คือ เมื่อตัวแทนจากประเทศไทยกล่าวขอบคุณทั้งคณาจารย์และนักศึกษาญี่ปุ่นทุกคนที่ดูแลพวกเราด้วยดีตลอดมา และปิดท้ายด้วยการกล่าวคำว่า “ขอบคุณค่ะ” เป็นภาษาไทย นักศึกษาที่อยู่ภายในงานต่างพูดตามด้วยเสียงอันดังก้องและชัดเจนว่า “ขอบคุณค่ะ” แล้วอย่างนี้จะไม่ให้พวกเราปลื้มได้อย่างไร

มิตรภาพใหม่ที่พวกเราได้รับภายในวันนี้ นั้นจากเพื่อนใหม่ทั้งสองประเทศจะไม่หยุดนิ่งและจบลงเพียงแคภายในงานเลี้ยง และที่ประเทศญี่ปุ่นนี้อย่างแน่นอน

วันที่ห้าของการเดินทาง ในวันนี้พวกเรามีโอกาสไปเยี่ยมชมเมืองโกเบ โดยการเดินทางนั้นเริ่มจากในช่วงเช้า นักศึกษาญี่ปุ่นจะมารอรับพวกเราที่โรงแรมเพื่อนั่งรถประจำทางไปยังสถานีรถไฟชินคันเซน รถไฟที่ได้ชื่อว่าเร็วที่สุดในโลก ซึ่งสายที่พวกเรานั่งไปนั้นสามารถนั่งไปได้จนถึงโตเกียวเลยทีเดียว นักศึกษาญี่ปุ่นที่เดินทางไปกับพวกเรานั้นบอกว่าโกเบเป็นเมืองที่

สถานีรถไฟชินคันเซน ของญี่ปุ่น

มีเหตุการณ์แผ่นดินไหวบ่อยมาก และจากการที่เราได้ไปเยี่ยมชม The Great Hanshin Awaji Earthquake Memorial Disaster Reduction and Human Renovation Institution นั้น พวกเราได้ชมภาพวิดีโอรวมทั้งการจัดสถานที่จำลองเหตุการณ์แผ่นดินไหวที่เคยเกิดขึ้นที่เมืองโกเบในปี 1995 ประวัติศาสตร์หนึ่งซึ่งนับได้ว่าเป็นเหตุการณ์ที่ร้ายแรงและสร้างความเสียหายให้กับเมืองเป็นอย่างมาก ได้เรียนรู้ถึงวิธีการรับมือกับปัญหาแผ่นดินไหวตั้งแต่การสร้างตัวบ้านไปจนถึงการเตรียมถุงยังชีพ ซึ่งภายในถุงนั้นจะไม่ได้มีเพียงแค่อาหารเท่านั้น แต่ยังรวมทั้งยารักษาโรค สิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับคนหนึ่งคนในหนึ่งวัน นอกจากนี้ภายในตึกนี้ยังมีการจัดแสดงเหตุการณ์แผ่นดินไหวในทีต่างๆ ซึ่งในทีนี้รวมทั้งเหตุการณ์แผ่นดินไหวที่เกิดขึ้นบริเวณหมู่เกาะสุมาตรา ที่ทำให้เกิดเหตุการณ์คลื่นยักษ์สึนามิส่งผลกระทบต่อ 6 จังหวัดภาคใต้

ทางฝั่งทะเลอันดามันของบ้านเรา ทางเจ้าหน้าที่บอกกับพวกเราว่า ระดับความรุนแรงที่เกิดขึ้นภายในบ้านเรานั้นเมื่อเปรียบเทียบกับที่ญี่ปุ่นนั้นถือว่าเล็กน้อยมาก จากนั้นเราก็เดินมาอีกตึกหนึ่งทันทีที่เข้ามาภายในตึกนี้ เริ่มตั้งแต่ทางเข้าที่มีการตกแต่งตัวเน้นสีเขียวเป็นหลัก และมักจะแต่งเป็นรูปต้นไม้ มีการจัดวางรูปสัตว์ต่างๆ ทำให้พวกเราอดนึกว่าไม่ได้ว่า นี่พวกเรากำลังเดินชมธรรมชาติอยู่ที่ไหนสักแห่ง ตัวตึกที่สองนี้ทำให้พวกเราได้เรียนรู้เกี่ยวกับวัฏจักรชีวิตของสิ่งแวดล้อมผ่านทางตัวสื่อหลายรูปแบบ ทั้งแบบวีดิทัศน์ให้พวกเราตามช่องต่างๆ เข้าไปดูหรือเป็นการแสดงในรูปแบบการจัดแสงสี ตระการตา แต่สิ่งที่พวกเราประทับใจมากที่สุดเห็นจะเป็นการ์ตูน 3 มิติ ที่ถ่ายทอดเรื่องราวผ่านทางตัวละครการ์ตูนใบไม้ 2 ตัว ซึ่งความน่ารักของตัวการ์ตูนผสมผสานกับความสมจริงของระบบ 3 มิติจึงทำให้การ์ตูน 3 มิติชุดนี้เหมาะสำหรับเป็นสื่อให้เด็กๆ หันมาสนใจต่อการเรียนรู้ในเรื่องของวัฏจักรชีวิตของธรรมชาติเป็นอย่างยิ่ง

วันที่หก วันสุดท้ายที่พวกเราจะได้ใช้ชีวิตอยู่ในดินแดนอาทิตย์อุทัยแห่งนี้ บรรยากาศในตอนเช้ามีฝนตกเล็กน้อย เสมือนกับว่าเมืองฟูกุโอกะกำลังร้องไห้ ที่พวกเราจะต้องกลับแล้ว..... Dr.Kita ได้กล่าวทิ้งท้ายกับพวกเราก่อนที่จะต้องแยกกันที่สนามบินฟูกุโอกะว่า วิชาชีววิทยาเป็นวิชาชีวที่มีเกียรติ ท่านขอให้พวกเราทุกคนตั้งใจเรียน โดยเน้นเป็นอย่างยิ่งว่าให้พวกเรา “Study hard” ซึ่งพวกเรา ที่ไม่ใช่เพียงแค่เรา 3 คนเท่านั้น **แต่รวมทั้งเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ นักศึกษาพยาบาลทุกคนขอสัญญา**

ว่าจะตั้งใจเรียน และพวกเราเติบโตขึ้นเป็นพยาบาลที่ดีต่อไป

พวกเราทุกคนเดินทางกลับถึงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิโดยสวัสดิภาพ ตลอดระยะเวลาหกวันในประเทศญี่ปุ่นพวกเราได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ มากมาย ทั้งมิตรภาพใหม่ที่เกิดขึ้นอย่างไร้พรมแดน ได้เห็นวิถีชีวิตประจำวันของชาวญี่ปุ่น สิ่งแวดล้อมซึ่งสิ่งที่สังเกตได้และมีอยู่ในชาวญี่ปุ่นทุกคน คือ **ความขยัน ความอดทน และความมีระเบียบวินัย**

พวกเราได้เห็นถึงความมีสัมมาคาระและความกล้าแสดงออกของนักศึกษาญี่ปุ่น ถึงแม้ว่าประเทศญี่ปุ่นจะขึ้นชื่อในเรื่องของแฟชั่น และภายนอกของนักศึกษาแต่ละคนนั้นอาจจะดูเหมือนสาวเปรี้ยว แต่งตัวตามแฟชั่น แต่ในขณะที่พูดคุยกับอาจารย์ หรือถ้าหากว่าอาจารย์หันมามองนั้น ทุกคนต่างแสดงกิริยานอบน้อม แสดงความเคารพออกมาอย่างเห็นได้ชัด ชัดกับบุคคลิกภายนอกที่พวกเราเห็นอย่างสิ้นเชิง ในเรื่องของการกล้าแสดงออก ชาวญี่ปุ่นขึ้นชื่อในเรื่องของชาตินิยม ถึงแม้ว่าทักษะในด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาบางคนอาจจะยังไม่สามารถสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ แต่พวกเขาก็มีความพยายามในการที่จะพูดคุยให้พวกเราเข้าใจในสิ่งที่พวกเขาต้องการจะอธิบายให้เราเข้าใจ นอกจากนี้ตลอดการเดินทางที่เมืองโกเบ้นั้นทำให้พวกเราได้เห็นความเป็นคนตรงต่อเวลาและความสามารถในการดูแลจัดการ ตัวอย่างที่เห็นได้อย่างชัดเจนเลยก็คือตอนที่พวกเราทุกคนมาที่รถบัสแล้วเตรียมตัวที่จะไปขึ้นรถที่สถานีรถไฟชินคันเซน แต่ยังขาดนักศึกษาญี่ปุ่นอีก 2 คนที่ยังมาไม่ถึงรถ ท่านอาจารย์ชาวญี่ปุ่นผู้ที่เดินทาง

มาพร้อมกับพวกเรา นั่นจึงตัดสินใจบอกว่าถ้าอีก 5 นาที นักศึกษาที่เหลืออีก 2 คนยังไม่ถึงรถนั้นก็พลอยไว้ที่นั่น เพราะพวกเราที่อยู่บนรถทั้งหมดจะพลาดรถไฟที่จะกลับไปฟุกุโอกะ ส่วนในด้านของความสามารถในการดูแลจัดการนั้น ตลอดการเดินทางในเมืองโกเบ รวมถึงกิจกรรมตลอดการประชุมในวันทีสี่นั้น นักศึกษาญี่ปุ่นจะเป็นผู้จัดการดูแลความเรียบร้อยของทั้งอาจารย์และนักศึกษาทั้งหมด

พวกเราขอขอบพระคุณ The Japanese Red Cross Kyushu International College of Nursing ที่ให้ทุนสนับสนุนตลอดการเดินทาง ขอขอบคุณสภาภาษาชาวไทยและวิทยาลัยพยาบาลสภาภาษาชาวไทยเป็นอย่างสูงที่ให้โอกาสพวกเราได้เรียนรู้ชีวิตในต่างแดน และขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ดูแลพวกเราตลอดการเดินทางเป็นอย่างดี ถึงแม้การไปประเทศญี่ปุ่นครั้งนี้จะเป็นช่วงระยะเวลาเพียงไม่นาน แต่ก็ในช่วงเวลาที่มีค่าที่พวกเราทุกคนประทับใจและมีโอกาสสัมผัส